

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 169

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY MORNING, JULY 21ST, 1937

LETO XL — VOL. XL

Komunisti trdijo, da so Zed. države izdale Španijo

New York, N. Y. — Earl Browder, vodja ameriških komunistov, je govoril na shodu svojih pristašev v Madison Square Garden, da je vlada Zedinjenih držav zasledovala "izdajalsko politiko" v blokadi lojalistične Španije. Browder je govoril ob priliki obletnice španske civilne vojne. Vodja komunistov je dejal, kako je ta ameriška vlada, ki predstavlja največjo demokracijo sveta, bila ena prvih, ki je blokirala Španijo. To da je sramota, ki se more oprati le s popolnim obratom odprave vladnega stališča napram Španiji.

Na shodu je govoril tudi Norman Thomas, vodja ameriških socialistov, ki se je nedavno vrnil z obiska v Španiji. Ta je ponudil z obiska v Španiji. Ta je ponudil z obiska v Španiji. Ta je ponudil z obiska v Španiji.

Govoril je tudi zastopnik španskega poslanstva pri ameriški vladi, dr. Enrique Carlos de la Casa, ki sicer ni kritiziral ameriške nevtiralnosti, ampak je rekel, da bi morala ameriška vlada jasno videti, kaj taka nevtiralnost pomeni napram obstoječi španski vladi.

Nasprotovanje Wagner postavi gladi pot komunizmu

Washington, D. C. John R. Fitzpatrick, profesor prava na Columbia univerzi, je govoril ob priliki spominke priveditve pokojnega kardinala Gibbona, da industrija in delodajalci, ki sploh, ki ne morejo upoštevati Wagnerjeve postavke, kaj urno gladijo pot komunizmu in boljše življenje v tej deželi. Govornik je kritiziral delodajalce, ki ne morejo podpisati pogodb z unijami. Moderno trgovanje, je rekel, med kupcem in prodajalcem. In delavec ima napredaj svojo delavsko silo, torej ni več kot prav, da delodajalec podpisuje pogodbo z delavcem, ko kupi njegovo delovno silo. Oni delodajalci, ki danes najbolj kriče proti komunizmu, so oni, ki hočejo razbiti Wagnerjevo postavko in s tem vabijo komunizem v deželo.

Mraz na severu

Moskva. — Iz taborišča ruske ekspedicije na severnem tečaju se poroča, da je tam pritisnil občuten mraz in s tem je izgubila bojazan taboriščnikov, da bi se začel led, na katerem kampirajo, topiti in jih odnesti proti jugu. Včeraj je močno snežilo in toplota je kazal 30.2 Fahrenheita pod ničlo.

Važno naznanilo

Na piknik Kluba slovenskih groceristov in mesarjev, ki se vrši v nedeljo 25. julija na Pintarjevih farmah, bodo vozili truki od polne naprej vsake pol ure. In sicer bodo vozili od Slov. doma na Holmes Ave., vogala Sylvia in 152. ceste, Slov. del doma na Waterloo Rd., od voga la 169th St. in Waterloo Rd., od La Salle gledišča, vogal Miller Ave. in 200 St., ter vogal St. Clair Ave. in 222. cesta. Truki bodo vozili tudi nazaj s piknika vsake pol ure. Rojaki in rojakinje, ne pozabite se udeležiti tega piknika, kjer bo fina postrežba in krasna darila, kot so na tem pikniku vsako leto.

Strašna bitka za Madrid na 30 milj dolgi fronti. General Franco vidi možnost zopetne monarhije v Španiji

Madrid, Španija. — Že pet dni divja grozovita bitka na 30 milj dolgi fronti za Madrid. Bojna furija ni nič manjša, kot je bila ona v svetovni vojni. Bojna fronta pri Madridu je komaj dvanaest milj od tega mesta. Zdi se, da bo prišlo tukaj do odločitve. Do 80 bojnih aeroplanov obeh armad siplje bombe v bojno črto. Poročevalci trdijo, da se poslužujejo nacionalisti iste taktike, kot so jo podvzeli, ko so osvojili Bilbao, vendar je odpor socialističnih čet trdovratnejši kot je bil Baskov v Bilbao. Poročevalci trdijo, da je v tej bitki za Madrid padlo na obeh frontah do 7,000 vojakov.

Salamanca, Španija. — General Franco je zatrdil svojim monarhističnim pristašem, da bo sčasoma v Španiji zopet vzpostavljena monarhija. Izjavil pa je, da bivši kralj Alfonz nima nobenega izgleda za prestol, pač pa bi bil najbrže kralj tretji Alfonzov sin, princ Juan de Bourbon. Vendar bi morala biti ta monarhija čisto nekaj drugega, je rekel Franco, kot je bila ona kralja Alfonza, drugačna v teoriji in praksi in tudi v osebi. Franco je rekel, da ima veliko upanje na princa Juana, ki je hotel v začetku civilne vojne na fronto, a ga je Franco pregovoril, da je zapustil deželo.

Iz Jugoslavije prihajajo poročila o nemirih in celo spopadih med pravoslavnimi in katoličani radi papeževega konkordata

Beograd, Jugoslavija. — V jugoslovanskem parlamentu je prišlo do dejanskih spopadov, ko je pravoslavni škof Simeon prišel v parlament na čelu 30 duhovnikov v protest, da bi se sprejelo in podpisalo papežev konkordat. To je bilo prvič v zgodovini sedanja Jugoslavija, da je upala nastopiti vlada proti pravoslavni Cerkev, ki trdi, da je "uradna Cerkev" Jugoslavije. Škofa in njegove pravoslavne duhovne je napadla policija in jih izgnala iz parlamenta. Ko so to zvedeli pripadniki pravoslavne vere, so začeli kričati po ulicah, da policija pretepa njih duhovne. Vseled nemirov na galeriji v parlamentu se je zasedanje začelo odgoditi in galerijo se je izpraznilo.

Ko je začel parlament razmotrivati o konkordatu, so se začele po ulicah demonstracije in perade od strani pravoslavnih proti sprejetju istega. Minister-ski predsednik Stojadinović je nato prepovedal vsako zbiranje slovanščine po ulicah. Pravoslavna sinoda je razglasila, da bo Stojadinović in vsi oni pravoslavni, ki bi glasovali za konkordat, izobčeni iz pravoslavne Cerkve, enako tudi njih družine.

Delavci bodo težko plačali iznajdbo strojev

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je prorokoval, da bo ameriško delavstvo plačalo jako veliko ceno v nezaposlitvi od zdaj pa do 1960 radi izumitve raznih strojev, predvsem pa radi stroja za pobiranje bombaža. Roosevelt je rekel, da bo odbral poseben odbor, ki bo pazil na razvoj znanstva, ki bi bil v škodo zaposlitvi delavca.

"Res je," je rekel Roosevelt, "da nove iznajdbe prinesejo ali ustvarjajo nova dela, vendar ne toliko, kolikor del take nove iznajdbe odpravijo. Enako prizadej je tudi delodajalec, ki mora vlagati vedno nov denar v nove stroje. Topogledno moramo obrniti vso pozornost na industrijske izumitve, ker sicer bo delavec predrago plačal razvoj modernega časa."

V bolnico

Miss Alice Kozelj, 687 E. 156th St. je bila s Svetkovo ambulanco odpeljana v Glenville bolnico v svrhu operacije na slepiču. Nahaja se v vardi št. 1. Želimo ji skorajšnjega okrevanja.

*200 oseb je bilo ubitih v strahoviti železniški nesreči v mestu Patna, Indnja.

Vence boste spletale

Za četrtek in petek večer so naprošene žene in dekleta, da pridejo k cvetličarju Slapniku, 6102 St. Clair Ave., da pletejo vence in privezujejo lepoticke na mlaje, ki bodo postavljene za nedeljo v kulturnem vrtu in v Puritas Springs parku. Pridite, naše žene in dekleta, da boste po lepi slovenski navadi okrasile mlaje, ki bodo poveljale nedeljsko slavnost. Nič se ni treba na drugo izgovarjati! Vsaka je prijazno prosena in vsaka naj pride.

Skupna pevka vaja

Člani in članice pevskih zborov: Slovenije, Zvona, Lire, Ilirije in zbora sv. Kristine ste vabljene, da se v petek večer ob osmih udeležite skupne pevske vaje v Knausovi dvorani, vhod iz 62. ceste. Vaja bo za skupni nastop v nedeljo v kulturnem vrtu. Prošeni ste, da prinesete s seboj note za sledeče pesmi: Morje Adrijskomo; Slovenec, Srb, Hrvat; Nazaj v planinski raj; V gorensko oziram se skalnato stran. Bodite točni! — M. Rakar.

Marconi umrl

Rim, 20. julija. Danes je tukaj umrl Guglielmo Marconi, iznajditelj brezžičnega brzojava in ki je izpopolnil radio na današnje stopnjo. Bil je star 63 let in je umrl za srčno kapjo.

Pri Fordu so izgubili delo radi pristopa v unijo

Detroit, Mich. — Več bivših Fordovih delavcev je danes pričelo pred Vladnim delavskim odborom, da so bili spodeni iz tovarne, ker so se vpisali v unijo. Vladni odbor je poklical te delavce na pričevanje v svoji preiskavi Ford kompanije radi kršenja Wagnerjeve postavke. Ta preiskava bo najbrže ta teden že končana in potem bo odbor izrekel svojo obsojbo. Ford Motor Co. zanika, da bi v kakem slučaju kršila Wagnerjevo delavsko postavko.

Joseph Nierotko, ki je delal v Fordovi tovarni od leta 1925 je pričal, da ga je delovodja vprašal, zakaj se hoče boriti proti Fordu. Delavec mu je nato odgovoril, da se osebno ne bori proti Fordu, pač pa proti gnilih razmeram v tovarni.

Delavec Joseph Szynski je pričal, da ga je hotel delovodja dvakrat deti na drugo delo, od katerih je bilo eno pretežno, drugo pa preumazano. Ker se je branil sprejeti ta dela, je bil odslavljen. Zastopnik Ford Co. je nato rekel, da je bil to zadosten vzrok odslovlitve. Zastopnik vladnega preiskovalnega odbora je pa odvrnil, da je kompanija očitno iskala vzrok za odslovlitev delavca.

Na operacijo

Mrs. Antonia Sterbenz, 802 E. 156th St., hčerka dobro poznane družine Henry Kodelja, se je morala podati v Mt. Sinai bolnico, kjer se je podvrgla operaciji. Vrnila se je že na svoj dom, kjer jo prijatelji lahko obiščejo.

Volivni stroji

Clevelandska trgovska zbornica priporoča, da mesto vzame v najem volivne stroje, raje kot pa bi se jih kupilo. Najemnina takih strojev bi veljala \$100,000.

21 milijonov delavcev v Zedinjenih državah je sedaj zasigurnih proti brezposelnosti v bodočih krizah

Washington, D. C. — Administracija predsednika Roosevelta sporoča, da je zdaj 21 milijonov delavcev v Zed. državah zavarovanih proti brezposelnosti in to v vsaki državi in teritoriju te dežele. Zdej, ko je tudi država Illinois sprejela postavko proti brezposelnosti, je federalna vlada odobrila enake postavke za vse države Unije in za distrikt Columbia. Večina držav je sprejela postavko za \$15.00 maksimalne plače delavcev na teden v slučaju brezposelnosti.

Približno \$1,000,000 na dan prihaja v vladno blagajno od delodajalcev v deželi, ki plačujejo davek za brezposelno zavarovanje. Ta sklad znaša sedaj že \$327,175,245.

Pod to postavko brezposelnosti so zavarovani vsi delavci, razen poljskih delavcev, hišnih uslužbencev in vladnih

uslužbencev, če izgube delo brez lastne krivde. Za to zavarovalnino pa plačujejo samo oni delodajalci, ki imajo več kot osem uslužbencev.

Vse države so sprejele s te vrste zavarovalnino pa tudi starostno zavarovalnino. Dozdej je izdala vlada že 30,000,000 osebam številke oziroma, koliko jih je zdaj v vladni starostni zavarovalnici. Letos je dobila federalna vlada v ta sklad že \$200,000,000.

44 držav v Uniji je sprejelo postavko, da se pomaga onemoglim in ostarelim osebam, slepim ljudem in osirotelim otrokom. Tista država, ki je sprejela tako postavko, dobi delež tudi od federalne vlade. Samo štiri države so v Uniji, ki nimajo take postavke in to so South Carolina, Virginia, Nevada in Kansas.

Priče štrajkovnih pobojev v Massillon, O., so bile poklicane v Washington

Canton, O. — Frank A. Hardesty, zastopnik organiziranih jeklarskih delavcev v Canton in Massillon okrožju, je odšel v Washington z enajstimi drugimi pričami, da pričajo pred Narodnim delavskim odborom o izgredivih in pobojih, ki so se pripetili v Massillon, O. v nedeljo 11. julija. Priče imajo s seboj zaprisežene izjave očividcev. V teh pobojih sta bila dva štrajkarja ubita in petnajst jih je bilo ranjenih.

CIO uradniki v tem okrožju so zbrali ves material, katerega bodo predložili v Washingtonu in dokazali, da štrajkarji niso bili povzročitelji nemirov. Hardesty je izjavil, da je bil tisti čas v Massillonu in da je stal na stopnicah unijskega urada CIO ter da je prišla prva streljati policija. Enako so izjavile tudi druge priče. Na mestu izgrediv je bilo od 25 do 30 kompanijskih delovodij, kot izjavljajo priče. V Washington so bili poklicani na pričevanje tudi župan iz Massillona, Henry Krier, solicitor Fr. Hardman in policijski načelnik.

Kitajci se ne podajo do zadnjega moža

Kuling, Kitajska. — General Chiang Kai Shek je danes slovesno izjavil, da če Kitajci dovolijo samo še en palec zemlje sovražniku, da bodo storili neizbrisljiv greh napram narodu. To je prvo javno poročilo, ki ga je izdal general, odkar je nastal nesporazum med Japonci in Kitajci. Kitajska ne želi vojne, je rekel vodja Kitajcev, vendar se bo do pa branili do zadnje kaplje krvi. Ves nadaljni potek napredka položaja med obema državama je pa odvisen od Japonske. Če bo ta podvzela kakšno napadno korake, potem se bodo Kitajci branili do zadnjega moža. Vide ti pa je, da Japonska išče vzroka, da bi padla po Kitajski in tako prišla zopet do nove zemlje, katere primanjkuje naraščajočemu japonskemu narodu.

K molitvi

Članice podružnice št. 41 SZS so prošene, da se zberejo danes večer ob osmih na domu umrle sestre Jennie Paulin, 1123 E. 177th St., da se z molitvijo posloavimo od nje, v četrtek pa se udeležite pogreba. — Predsednica.

Smrtna kosa

Sinoči ob enajstih je umrla v Charity bolnici v naselbini dobro poznana Mrs. Agnes Lušin, po domače Burcova mati, stanujoča na 6128 St. Clair Ave. Glede časa pogreba poročamo pozneje; vodil ga bo Frank Zakrajšek.

Senator Borah se bori za nižje obresti

Washington, D. C. — Senator Borah je pozval senatsko zbornico, da glasuje in podere predsednikov veto, kot je to storila poslanska zbornica. Kot znano, zahteva predsednik, da plačujejo farmarji zopet po 4% obresti na vladno posojilo, medtem ko kongres in senat zahtevata, da ostane še eno leto obrestna mera 3 1/2%, nakar bi plačevali po 4%. Predsednik trdi, da zahteva zvišanje obrestne mere vladni proračun, ker bi vlada dobila na ta način do \$40,000,000. Senator Borah trdi, da farmarji še vedno niso iz depresije in ne morejo plačevati višjih obresti po stari obrestni meri, ki je bila od 5 do 6 odstotkov in da je vsled velike obrestne mere izgubilo svojo farmo do 250,000 oseb v deželi vsako leto.

Četrta obletnica

V četrtek 22. julija se bo brala v cerkvi sv. Lovrenca ob sedmih sv. maša za pok. Jos. Cesek. Sorodniki in prijatelji so vabljene.

Prestavitev seje

Društvo sv. Antona Padovanskega v Newburgu bo imelo sejo v soboto večer, namesto v nedeljo, kar naj vzamejo v naznanje vsi člani.

Iz bolnice

Mr. Paul Gersin, 18530 Underwood Ave. je bil s Svetkovo ambulanco pripeljan iz bolnice. Prijatelji so prošeni, da ga obiščejo.

Kdor ni volil zadnji 2 leti, se mora registrirati

Vsi oni državljani, ki niso volili zadnji dve leti, se morajo registrirati do 30. avgusta, če hočejo voliti pri letošnjih primarnih volitvah in potem pri glavnih volitvah. Volivni odbor naznanja, da je v mestu več kot 25,000 takih državljanov, ki letos ne bodo mogli voliti, če se pravočasno ne registrirajo. V enakem položaju so tudi taki, ki so se od zadnjih volitev preselili in niso registrirali svojega novega naslova.

V Clevelandu je danes 351,944 državljanov, ki imajo pravico voliti. Od teh se jih je udeležilo zadnjih predsedniških volitev 338,200. Pred dvema letoma, ko sta kandidirala Ray T. Miller in Harry L. Davis, je volilo 269,926 državljanov.

Letos se pričakuje velike udeležbe pri volitvah, ker bosta oba kandidata, John McWilliams, demokrat, in Harold Burton, republikanec, napela vse sile, da bo kar največ državljanov volilo. Volivne koče za registracijo bodo odprte samo en dan in sicer 30. avgusta. To je za one, ki niso volili zadnji dve leti in za one, ki so se od zadnjih volitev preselili. Vsak teh se pa lahko registrira v City Hall od 8:30 zjutraj do 4 popoldne in sicer vsak dan. Enako, seveda, velja tudi za vse one, ki bodo letos prvič volili, ko so dopolnili postavno starost 21 let. Po 30. avgustu se za jesenske volitve ne more nihče več registrirati. Volivni odbor vabi, da se pridete registrirati v City Hall, da ne bo tolikega navala pri volivnih kočah.

A. F. of L. kliče v boj zoper C. I. O.

Washington, D. C. — William Green, predsednik unije American Federation of Labor, je sklical izvrševalni odbor te unije na sestanek v Atlantic City za 21. avgusta. Na tem sestanku se bodo izvršili načrti za jesensko kampanjo proti John L. Lewisu. Na drugi strani se pa posvetujejo uradniki United Mine Workers unije, če bi izključili iz organizacije Williama Greena, ki je član te unije že od leta 1890, ko je bila ta unija organizirana.

Green poroča, da se je članstvo v A. F. of L. pomnožilo od lanskega leta za 625,000 članov, čeprav je unija izključila skoro 1,000,000 rebelov, ki so potem pristopili k CIO. A. F. of L. ima danes 3,091,000 članov, a CIO jih ima tudi preko 3,000,000. Kot znano, sta ti dve uniji razdvojeni v principu organiziranja delavcev. Lewis zastopa načelo, da spadajo vsi delavci pri enem podjetju v eno unijo, Green pa zastopa princip, da naj bodo delavci od vsake stroke v svoji uniji.

Harmonike z 1,384 glasovi

Nashe harmonikarje bo gotovo zanimalo to, da je neka nemška tvrdka v Kligenthal, Saksonska, izdelala harmoniko, ki ima 1,384 glasov in sicer 128 visokih glasov, drugi so pa nizki.

Zadušnica

V četrtek ob osmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Mary Turek, roj. Arko v spomin 4. obletnice smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljene.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50; Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00; Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto, \$5.50; pol leta, \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$8.00.
Posamezna številka, 3 cents.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$8.00 per year. Single copies, 3 cents.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

33

No. 169, Wed., July 21, 1937

Potek delovanja C. I. O. unije

Med drugim silnim delom, katerih se je lotil Lewis je tudi poskus organizirati uslužbenca, ki so zaposleni pri vladi. Teh uslužbencev je do malega 850.000. To je bolj gigantsko delo kot pa organiziranje avtomobilskih ali jeklarskih delavcev. Koliko sreče bo pri tem imel Lewis, je nemogoče povedati. Znano je, da so zvezni uslužbenci precej dobro plačani, da delajo le po 40 ur na teden, imajo pokojnino in od treh do petih tednov plačanih počitnic na leto.

Predsednik Roosevelt je te dni izjavil, da zvezna vlada nikomur ne brani pristopiti v unijo, toda zvezna vlada ne bo nikdar pod nobenim pogojem trpela štrajka. Kdorkoli izmed zveznih uslužbencev bi šel na štrajk, ta je avtomatično črtan iz zvezne plačilne liste in ne more nikdar več dobiti dela pri zvezni vladi. Kako se bo Lewis tozadevno gledal s stricom Samom, je nevarno prerokovati, kajti Stric je najmočnejša oseba na svetu, kateremu se mora prikloniti tudi sam Lewis.

Mr. Lewis ima še dvojne druge načrte. V kratkem bo začel z organizacijo pristaniških in pomorskih delavcev. Teh delavcev je nekako 550.000 v Zedinjenih državah. Obenem je Lewis naznanil, da bo začel organizirati poljedelske delavce. To so obsežni načrti, ki zahtevajo neskončno moč energije, denarja in časa, da se uresničijo, če se bodo kdaj uresničili.

Za drugi teden je sklicana v Washington konferenca onih delavcev, ki so zaposleni v delavnicah za prezerviranje sadja in zelenjave. Ti delavci spadajo v 54 različnih unij, ki trdijo, da imajo 75.000 članov. Nekako 250.000 delavcev, ki so direktno ali indirektno v isti industriji, še ni organiziranih.

Večje boje bo imel Lewis s poljedelskimi delavci. Kar jih je do danes organiziranih, se nahajajo pri American Federation of Labor. Pri isti organizaciji so tudi gozdarji in gozdni delavci sploh. Ti štejejo 100.000 članov. Tudi te vrste ljudi bi Mr. Lewis rad spravil pod svojo kontrolo. Med gozdarstvi delavci se sedaj vrši glasovanje, ki naj dožene, ali ostanejo pri American Federation of Labor, ali pa naj se pridružijo C. I. O. Lewisovi uniji.

Važno je tudi organizacijsko delo med tekstilnimi delavci. Lewis trdi, da jih je dosedaj organiziral že 100.000. Unije tekstilnih delavcev so dobile že nad 200 podpisanih pogodb glede plač in delavskih odnošajev. Lewis se sedaj ozira tudi na delavce, ki so zaposleni v tovarnah za izdelovanje svile. Teh delavcev je nekako 50.000 in so deloma organizirani v American Federation of Labor. Najbrž bo prišlo do glasovanja, ki naj dožene h kateri organizaciji naj v bodoče pripadajo te vrste delavci, ki ne dobivajo dobrih plač in ki mnogokrat zaštrajkajo radi neugodnih delavskih okoliščin.

In te dni je Lewis začel s posvetovanji voditeljev delavcev v tobačni industriji, zlasti pa z voditelji delavcev in delavk, ki so nameščeni v tovarnah, kjer se izdelujejo cigarete. To polje je bilo danes izključno organizatorično polje American Federation of Labor unije, ki je tudi pokazala lepe uspehe pri tem. Lewis bi tudi na tem polju rad pokazal svojo moč. On trdi, da se je tobačne delavce vse premalo še organiziralo in da so mnogo preslabo plačani.

Prihodnji mesec se bo vršila važna konvencija ameriških učiteljev in učiteljic. Na tej konvenciji bo prišel na vrsto predlog, ali naj se federacija ameriških učiteljev priključi C. I. O. Newyorkška učiteljska federacija je že dala navodila svojim delegatom, da volijo za C. I. O.

Taki so načrti Lewisa in njegovih pomočnikov. Vsi ti priznajo, da se nahaja C. I. O. v kritičnem razdobju, toda obenem trdijo, da je kriza napredka in naraščaja.

Lewis trdi, da je dobil zadnje mesece toliko prošenj za čarterje posameznih unij, ki bi se rade pridružile njegovemu gibanju, da je njegov urad dobesedno poplavljen s temi prošnjami.

Toda kakšen resnični uspeh bo imela C. I. O. v bodočnosti je prava uganka. Oni, ki vidijo poraz Lewisa v štrajku pri neodvisnih jeklarskih kompanijah, pravijo, da je to začetek konca. Toda Lewis trdi, da ta del njegove kampanje ni odločilen. Dogodki tekom prihodnjih par mesecev nam bodo pokazali kdo ima prav.

Kaj pravite?

Zdaj, ko se bližajo volitve v Clevelandu, bi ne bilo nič čudnega, če bi nas zopet počastil kak umotvor po kopitu slavne "Pameti." Bi bilo prav zabavno za dobo kislih kumar. Uma svetli meči se že brusijo, kot se od strani sliši.

Leo Roofener iz Memphis, Tenn. je absolutno prepričan, da ne bo izgubil številke, ki jo je dobil od vlade za svojo starostno pokojnino. Pustil si jo je namreč tetovirati na roko.

Iz ljubljanskih časopisov posnemamo, da so uzmoviči odpeljali stari turški top na Kondejevem gradu pri Štepanji vasi. Well, v Ljubljani se torej več ne boje turške nevarnosti.

BESEDA IZ NARODA

Za slovenski narodni dan

Cleveland ((Newburg), O. —

Veliki dnevi so med nami, polni veselja in radosti. Narod se jih bo še dolgo spominjal. Naši gostje iz stare domovine so tukaj. Drugi naši gostje in prijatelji iz drugih ameriških naselbin prihajajo. Vse se pripravlja za veliki slovenski dan, ki bo v nedeljo 25. julija.

Prisrčen je bil sprejem naših gostov iz domovine na postaji, ko smo si segli v roke v pravi, gorki slovenski pozdrav z našimi milimi gosti. Tudi je bil lep sprejemni večer v newburški naselbini. Narod je prišel, da jih pozdravi, godba je igrala in pevski zbori so jim prepevali v časten pozdrav.

Visoka gosta, dr. France Trdan in g. Julij Slapšak, sta bila ginjena radosti, ko sta videla veliko množico lastnih bratov in sester na tujih tleh in poslušala naše male črčke prepevati ljubke slovenske pesmi. Tak prizor v resnici naredi vtis na človeka, ki ga ne bo pozabil tako kmalu. Zlasti še, če pomislimo, da je to že naš tretji rod, pa je še vedno slovenski.

Da, slovenski rod je napreden, kulturni narod. Svoje šege in navade trdno drži, ljubi svoje duhovnike in voditelje in visoko ceni svoje narodne može.

In, oh, kako smo bili ginjeni, ko smo zadnjo nedeljo poslušali tako lep in prisrčen pozdrav naših cenjenih gostov, dr. Trdana in ravnatelja g. Slapšaka. Da, solze so mi tekale po licu, ko sem poslušal njih glasove po radiju. Njun glas je bil glas iz srea, iz stare domovine, od naših bratov in sester in tako topel pozdrav od vladike dr. Rožmana, ki je rekel, da bi šel najrajši kar z njima v Ameriko. Da, to je v resnici bratovska ljubezen, ki nas veže do vseh.

Prisrčen je bil govor tudi našega voditelja in visoko cenjenega kulturnega delavca, našega Toneta Grdine, ki je na radiju predstavil oba odlična gosta. Mr. Anton Grdina vabi in kliče vse Slovence, da pridemo in se odzovemo, da se pokažemo prihodnjo nedeljo, da smo res kulturni narod, zaveden slovenski rod, da se strnemo v vrste in kot bratje in sestre praznujemo veliki slovenski dan.

Kot tajnik newburškega okrožja za kulturni vrt poročam sledeče. Naše okrožje je sklenilo na svoji seji, da se vsi, ki smo bili navzoči, udeležimo. Naš kuhinjski klub je sprejel vse delo pri jestvinah, kar jim je bilo naročeno. Naši možje so sprejeli delo za pomoč v parku. Naše žene in dekleta, ki imajo narodno nošo, so mi sporočile, da so sklenile na svoji seji, da se udeležijo vse. Vozne listke so že vse kupile in vse se peljejo z busom. Naše načelnik godbe fare sv. Lovrenca je obljubil, da se peljejo vsi godbeniki z busom, skupno 48 mladih naših fantov. Drugi se bodo pa peljali s svojimi vozili.

Važno je to, da kdor se hoče peljati z busom, naj si preskrbi vozni listek do petka večer. Cena je 50 centov, za otroke 25 centov za ves dan. Da se bodo vaši otroci zabavali v parku, imajo vaši trgovci brezplačne listke. Tudi pri meni jih je še nekaj.

Vsi odbrani delavci naj bodo točno ob 8:30 v nedeljo zjutraj pred SND na 80. cesti, da se skupno odpeljejo v Puritas Springs Park. Treba bo pripraviti vse potrebno za narod, ki se pripelje tje opoldne.

Kuhinjski klub naj ima vse pripravljeno, da odpelje trupe jestvine v park obenem z delavci. Tudi nekaj kuharic naj se takrat pelje.

Vsi drugi pa, ki se peljejo z busom, bodimo že ob 10:30 do polne pred SND na 80. cesti.

Avtobus ne bo čakal, ampak odpelje točno ob 10:30. Treba je, da smo točno z drugimi v kulturnem vrtu.

V kulturnem vrtu bo program kratek, pomen bo pa velik. Postavilo se bo na podstavek soho pisatelja Ivana Cankarja. Tukaj se bodo snemale filmske slike, zato pridi narod praznično oblečen v velikem številu. Od tukaj pa se odpeljemo naravnost v Puritas Springs park, kjer se bo zbrala tisočera množica, da praznujemo drugi Barogov dan, slovenski dan. Pridite Slovenci od vseh krajev, od vzhoda in zapada, vsi naši bratje in sestre mile majke Slovenije. V parku boste slišali slavnostne govornike. To bo zgodovinski dan. Vsa naša pevska društva naj bodo tam zbrana, da bodo povzdignila svoj glas narodu v čast in sebi v ponos. Društva naj pridejo s svojimi zastavami, da bodo vi hrale slovenskim sinovom in hčeram v ponos. V nedeljo bomo pokazali slovensko zavest. Na svidenje kličem vsem zavednim Slovincem.

Anton Meljač

Gostitev v "Ljubljani"

V sredo 18. junija smo imeli čast pogostiti v slovenski gostilni Ljubljana, ki se nahaja tudi letos na clevelandski jezerski razstavi, največjo slovensko družino v Clevelandu. Večerjo za to največjo slovensko družino v naši metropoli je naročilo vodstvo časopisa Cleveland News in izbralo našo slovensko gostilno Ljubljana, da se jih pogosti prav po ljubljansko.

Zelo sem bil vesel, ko mi je Mr. John Mihal, poročevalec za Cleveland News naznanil, da je družina Mr. in Mrs. Jakob Jančar dobila nagrado, ki je bila razpisana za največjo slovensko družino. Mr. Mihal mi je naročil, da pripravimo večerjo za 14 oseb Jančarjeve družine in da jih moramo prav po svatovski pogostiti.

Mr. in Mrs. Jančar sta se osebno, kot tudi potom časopisja izrazila, da so bili prav imenitno postreženi in v splošnem prav zadovoljni. Grmovi bratje, ki igrajo v tej naši slovenski gostilni, so jim igrali vesele polke in valčke, da je vso družino omajalo in so šli tudi plesat.

Po večerji je Mr. Mihal odpeljal Jančarjevo družino še po drugih prostorih razstave.

Tem potom izražam Jančarjevi družini najtoplejše čestitke za nagrado, katero so prejeli kot največja slovenska družina v Clevelandu. Hvala jim tudi za prijazen in pohvalen dopis glede naše gostilne s željo, da nas v kratkem zopet obiščite. Pozdrav. John Rožanc.

Za izgotovitev kulturnega vrta

Odbor Jugoslovanskega kulturnega vrta bo deloval še naprej v kampanji, da se dogotovi kulturni vrt. Odbor bo na delu z delom in finančno, kot to delajo ostali narodi. Odbor je v ta namen določil kampanjo, ki jo bo vodil potom radija in potom Ameriške Domovine ter potem dveh spominskih knjig, ki bodo podarjene onim, ki bi podarili večje svote za radijo in vrt. Da bo vsak vedel, kako se vodi ta kampanja, naj bo tu nekoliko pojasnjeno.

Kdor hoče postati častni član kulturnega vrta, ta naj plača vsoto \$50.00 in bo dobil za to tudi častno priznanje. Kdor hoče, da bo imenovan kot ustanovni član vrta, mora plačati \$25.00. Nekaj takih že imamo. Kdor hoče, da bo njegovo ime naznanjeno na WGAR radio postaji, to je nedeljski dopoldanski radio pro-

gram, mora podariti \$3.00 ali več. Vsak dar pa, ki je en dolar ali več, bo oznanjen v Ameriški Domovini in bo ime vpisano tudi v spominsko knjigo, ki bo izšla enkrat v jeseni in bo podobna prvi Barogovi knjigi.

Vsaki, ki daruje \$3.00 ali več, dobi prvo Barogovo knjigo zastoj in dobil bo tudi drugo spominsko knjigo.

Rojaki! Ta naš kulturni vrt se mora izgotoviti. Na nas pa je, da ga izgotovimo. Dovolj priznanja bo dobil potem vsak, ko bo vrt zanj pričal z največjim priznanjem. Ponosen bo vsak, da je član tega kulturnega vrta, tega narodnega spomenika.

Sledeči je zadnji seznam imen darovalcev za kulturni vrt in radio program. Po \$10.00 so darovali: Anton Ogrinc, mesnica; Grdina & Sons, pohištvo; Bohine & Sušnik, pohištvo. Po \$5.00: Ignac Slapnik, cvetličarna; Frank Butala, obuvali; Berus Studio; Haffner in Breskvar, zavarovalnica; Lusin gazolinska postaja; Joseph Stampfel, modna trgovina; Jos. Novak, slaščičarna; Louis Prince, grocerija; Jos. Zele in sinovi, pogrebni zavod. Po \$3.00: Mrs. Modic, gostilna; Mrs. Krašovic, slaščičarna; Albert Brus, radio trgovina; Brofman, modna trgovina; Martin Šorn, restavracija; Anton Anžlovar, modna trgovina; Frank Belaj, moške in deške potrebščine; Frank Suhadolnik, obuvali; Jakob Bonča, papirar; Frank Zakrajšek, pogrebnik; Joseph Pograje, delavec; Pianekki, pekarija; Mrs. Ana Blatnik, slaščičarna; Mr. Flajšman, gostilna; Brodnik, Jr., grocerija; Zavasky Hardware; Anton Malenšek, mesnica; Louis Gustinčič, grocerija; Louis Cimperman, grocerija; John Novak iz Alhambra Rd.; Frank Černe, zlatar; Frances Svete, cvetličarna.

Po \$2.00: Brazis Bros., krojačnica; Mike Zele, Tončka Jevnik. Po \$1.00: Mr. in Mrs. Stanonik (poprej že dva dolarja), Joe Grbec, čevljar; Jerry Mohar, gostilna, Mr. in Mrs. Jos. Verbič, Mr. Safran E. 62. St., Mr. in Mrs. Joe Levstek, Joe Glavič, Frank Grdanc, Anton Prijatelj, trgovci; Jernej Kramer, mesnica; Mrs. Frances Baraga, Mrs. Pirc iz Collinwooda.

A. Grdina, preds.

Tudi letos...

Kakor že več let zaporedoma tako imajo tudi letos slovenski groceristi in mesarji iz Collinwooda svoj velik in priljubljen piknik na obširnih Pintarjevih farmah. V nedeljo bo dan slovenskih odjemalcev, prijateljev in znancev v hladni senci pod košatimi bresti.

Naši groceristi in mesarji so zelo postrežljivi rojaki, ki skrbijo, da se vsako leto enkrat skupno srečajo s svojimi odjemalci ter jim postrežejo najboljšimi jestvinami in najboljšo pijačo. Poleg vse najboljše postrežbe pa imajo lepo slovensko navado, da poskrbe tudi za izborno godbo, ki igra ljubke valčke in polke za naše rojake in rojakinje. Dvorana za ples je prestorna, hladna in v njej gladek pod.

Kmalu v popoldanskih urah prične delitev nagrad, katera bo vsaka vredna najmanj en dolar ali več. Kako se bo nagrade delilo vprašajte vašega grocerista ali mesarja, da vam pojasni vse skrivnosti.

Kdorkoli se ni odpredelil za drugam, naj bo v nedeljo gotovo navzoč na tem pomembnem pikniku.

J. P. poročevalec.

Padel je narodni steber

Iz stare domovine nam prihaja žalostna novica, da je v častitljivi starosti preminul dr. Anton Bonaventura Jeglič, nadškof ljubljanski. Kdorkoli in kamorkoli je bil usmirjen v svojem političnem prepričanju ga

je visoko spoštoval. Pokojni nadškof je bil v svojem življenju velikopotezen narodnjak, neustrašen borec za ljudske pravice in človek, ki je poznal in vedel ceniti vsakemu človeku svoje prepričanje in vrline. V svojem življenju je rad sklepal kompromise, če so bili ti kompromisi v ponos naroda in v dobrobit človečanskih pravic. Poleg velikih narodnih vrlin je imel blago in globoko čuteče srce, ki mu je jokalo in krvavelo v nesreči drugega.

V hvalečnosti mi prihaja na misel moj doživljaj, ki sem ga imel s pokojnim nadškofom. Bilo je v nedeljo 26. februarja leta 1922. Služboval sem v Kočevju. Z mojo soprogo sva bila na oklicih enkrat za trikrat v Kočevju in poroka naj bi se isti dan vršila v Ljubljani. Zaročenka in svatje so me čakali, da ob 3 uri dospem v Ljubljano, kjer naj bi bila ob 4 uri poroka. Vse je šlo v redu, toda ko dospemo v zakrstijo cerkve sv. Frančiška, nam P. Angelo pove, da naju ne more poročiti, ker ni na dekanskem izkazu iz Kočevja, kje se bova poročila. Vsi smo bili skoro pred oltarjem, toda P. Angelo naju ni smel poročiti. Ob 6:30 pa sva bila namenjena odpotovati na ženitovansko potovanje. Zelo nama je bil ta nedostatek neprijeten in v zvezi z večjimi stroški. Prosil sem P. Angela naj mi svetuje potrebno, "ali dekan v Kočevju ali škof v Ljubljani vam lahko iz zadrege pomaga," mi prijazno pojasni vljudni pater. Svatje in nevesta so čakali v cerkvi in jaz bi hitrih korakov ubrem preko Marijinega trga in mostu v škofijsko palačo. Ko dospem v dolge hodnike, trkam levo in desno, toda od nikjer nobenega glasu. Končno se mi posreči, da najdem neke vrata odprta in pred menoj je stal mlad duhovnik, o katerem sem mislil, da je škofov tajnik. Povem mu svoje težkoče in ga prosim naj mi pomaga iz mučnega položaja. Zmajal je z glavo in me spomnil, prvič, da v nedeljo niso uradne ure, drugič prezvišeni je pri počitku radi napora, ker je bil ves teden močno zaposlen in tretjič ker ni dovoljeno, da se v takih zadevah prezvišnega osebno nadleguje. Poznal pa sem na mladem gospodu, da z menoj sočustvuje, zato nisem nehal in prosil, da sva stopila v drugo nadstropje kjer je škof počival. Mladi gospod pozvoni in nekaj sekund pozneje se stoji pri vratih sam škof, vljudno odzdravi z nasmeškom na ustnicah in povpraša po želji, ki jo ima gospod tajnik sporočiti. Po par izmenjanih besedah se škof obrne k meni in me vpraša po moji želji. Povem mu vse odkritosrčno in ga prosim naj mi izda poročeno dovoljenje. Še danes ga slišim, kako mi je v svoji vljudnosti in prijaznosti rekel sledeče besede: "Seveda, da bom naredil in še prav rad," vzel je listino, na njo nekaj zapisal in se podpisal ter mi je vročil. Dvignil je glavo, zresnil obraz, podal roke in mi voščil obilno zakonsko srečo. Ves srečen nad izkazano vljudno dobroto povprašam, koliko dolgujem. Nadškof mi zopet s smehljajem odgovori: "Nič, le srečno hodite in srečni bodite." V tem momentu sem ga močno vzljubil in to tem bolj, ker sem vedel, da ima do vsakega močno čuteče srce, polne briljantnih vrlin, pa bil poleg njega revež ali bogatin.

Da, neizprosna smrt nam je ugrabila moža, ki je bil jak steber narodnega prerojenja iz onih časov, ko so na ulicah in suhem barju padali naši fantje in možje v borbi za narodno pravdo, katero so nam dolgovali nezasitni nemški krvoseji. Da bi nam mati domovina dala še obilno takih sinov, kakor je bil pokojni dr. Anton Bonaventura Jeglič, ljubljanski nadškof! Bodi dobremu in neizčrpnemu sinu slovenske matere, lahka domača gruda."

Joško Penko.

Manfried Hauptmann, sin Bruno Hauptmanna, ki je bil usmrčen na električnem stolu radi odpeljave Lindberghovega otroka, potuje zdaj po Nemčiji, kamor ga je pripeljala njegova mati. Manfred je star 4 leta. Ko je bil njegov oče prijet, je bil deček star komaj 10 mesecev.

—Karabinerji iz Kanalskega Kala so aretirali brata Pertovta Stanislava in Ivana, ker sta osumljena umora njune teti Marije Pertovt.

Če verjamele al' pa ne

To-le sem vjel mimogrede od dr. Trdana, ki jo je podal na račun svojih segavih ribniških rojakov.

Dva Ribničana sta šla k spovedi. Vsak na eni strani spovednice sta bila. Ko prvi odpravil, se strašno kislo drži, pa ne reče. Ko odpravi drugi, tudi imel tako dolg obraz, da ga brada skoro po kolenih potrkavala.

Ko gledata drug drugega kisle obraze, se eden razmaje in vpraša tovariša:

"No, štefan, kako si kaj opraviš?"

"Slabo, krotka ne bodi."

"Zakaj slabo?"

"Veš, gospod so mi dali jako hudo pokoro. Naložili so mi pokoro, da moram na Brezje in v čevlji si moram nasuti žola."

"T no, glej no, saj so dali manj prav tako pokoro. Pa jo bova napravila z božjo pomočjo. Veš, kaj, dela zdaj ravno ni takega kaj bi ti rekel, če bi jo mahnil kar jutri."

"Saj menda bo res najbolje. Prej ko odpraviva, prej bova imela lahko vest. Nakazava stvar, da je človek tak grešnik."

Res, drugo jutro se dobita in jo mahmeta na dolgo pot, proti Ljubljani in od tam na Brezje. Vsak je imel v roki grčavko, katerima sta si krepko pomagala naprej. Pogovarjata se o lenčenih in suhe robe kupčiji, o ženah in otrocih, pa o liscih in kravah, da jima je čas hitreje tekel.

Naenkrat začne eden od njih ju počasneje hoditi, pošepavati po eni nogi in jamrati, da je bilo res kar hudo.

Pa ga potiplje tovariš po vzroku, češ: "Kaj pa ti je, Urban, sukrevljaš, da ni nikamor podobno in cajnaš, kot bi nesel lončice vse ribniške doline na pulju?"

"Kaj bi ne cajnal, ko me je pa začel fizič v čevljah tako suho?"

"Mene? Mene že ne! Kaj misliš, da sem jaz tako neumne kot si ti? Veš, jaz sem ribniški, predno sem ga nasul v čevlje."

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po namikom izvirniku K. Maza

Zivahno življenje je vrvelo našemu, pa z našim sejmom se tak turški sejm ne da primerjati. Molče in dostojanstveno koraka Turek med stojnicami in molče sedi trgovec sredi svojega blaga, še na misel mu ne pride, da bi kupca vabil. Ako Allah hoče, mu bo kupca že poslal. In če res kateri obstoji in začne kupovati, se razvija kupčija tako tiho, kot da gre za veliko skrivnost.

Zensk skoraj ni videti. Sami moški kupujejo. Le tu pa tam zagledaš "bulo," Turkino, od pete do glave zavito v črno haljo, le izza pajčolana ti žari dvojne temnih oči naproti. Kristjanke sicer navadno ne nosijo pajčolana, pa tudi pri njih velja za nedostojno, da bi se mešale v vrvenje sejma.

Vrtljakov, strelščev, pivnic in drugih takih zabavišč ne najdeš. Tudi lajnarjev in godcev zaman iščeš. Le eno zabavišče najdeš, ki je Turku zelo priljubljeno, namreč kara džoz ujumu, igre s senčnimi podobami.

V trumah vrejo ljudje k njim, z naperim, radovednim obrazom vstopajo, smehljaje se, zadovoljni odhajajo.

"Si že videl kedaj kara džoz?" je vprašal voznik.

"Ne se."

"Ni mogoče!" se je čudil. "Nič lepšega ni ko kara džoz! Pojdi mo po pogledmo!"

Vstopili smo. Deset para je vsak plačal.

Lesena uta je bila nabito polna, zaman smo se ozirali za praznim kotičkom. Pa brezobzirno smo si pomagali z lakti in se pretili vsaj do skrajnih mej možnosti. In tam smo obtičali, zagnani v gnečo, ki je s pritajeno sapo čakala na zaželeni užitek.

Omedlevica me je obhajala, še preden se je začelo. Orientalci spi v delovni obleki, le redko jo odloži. In ker je tudi redno sveženo perilo za njega skoraj nepoznana potrat, me bodete pač razumeli, koliko je trpel moj občutljivi nos v tej mešanici orientalskih dišav.

Končno je presegal napeto čekanje presunljiv žvižg. Predstava se je začela.

Igra je bila skrajno umazana, nedostojna in neumna, gledalci pa so se ji hvaležno in kričavo krohotali, čeprav velja orientalcu glasno smejanje za zelo nedostojno. Najrajši bi bil kar odšel, pa nisem mogel. Tako trdno sem tičal v gneči, da se geniti nisem mogel. Počakati sem moral, dokler ni nov žvižg občinstva poučil, da je za deset para že več ko dovolj videlo.

Gneča se je premaknila in se razluskala v posamezne osebe. Globoko globoko sem si oddahnil na svežem zraku. Morska bolezen je otročarija v primeri s čuvstvi, ki so me obhajale med predstavo.

"Ali pojdemo še enkrat?" je vabil voznik.

Halef je prestrašen razkročil vsch deset prstov, jaz pa nisem nič odgovoril.

Stopili smo še po sejmu.

Opazil sem, da se voznik kar viljivo briga za nas. Niti za trenutek naju ni pustil sama in skrbno je pazil, da nisva govorila z ljudmi. Poskušal sem nekajkrat, da bi navezal pogovor z domačini, pa vsakokrat me je prekinil in se vsilil med nas. Njegovo obnašanje mi je bilo skrajno sumljivo in zaslutl sem, da nekaj namerava.

In koj sem ga tudi prijel.

"Ali pridemo mimo hiše trgovca Glave?"

"Ne," je hitro povedal. "Zakaj?"

"Rad bi vedel, kje stanuje. Jutri ga mislim obiskati. Bi mi pokazal njegov dom?"

"Bom."

"Ali je Glava Srb?"

"Zakaj misliš, da bi bil?"

"Ker ima srbsko ime."

"Da, Srb je. Pojdemo!"

V bližnji ulici nama je pokazal neko hišo in povedal, da tam stanuje Glava. Zapomnil sem si hišo in vrnili smo se domov.

Večnilo se je že.

Na dvorišču nam je prihitel nekdo ves prepadel naproti in povedal handžiji, da se je hlapec ponesrečil. Padel da je v hlevu in si menda rebra polomil. Poslali so po zdravnika.

Res smo čuli bolešno stokanje od nekega iz hiše. Gospodar se je opravičil, da mora pogledati po hlapcu, in odšel v hišo, s Halefom pa sva stopila h konjem.

Brez nadzorstva so bili, Očko in Omar sta šla v mesto. Ko me je Rih čul govoriti, je obrnil svojo lepo glavo k meni, zarzelgal in prhal tako čudno, da se mi je kar sumljivo zdelo. Po božal sem ga po glavi. Tako sem vsikdar storil, kadar sem ga obiskal, in v zahvalo mi je vsakokrat podrgnil glavo ob ramenu ter me poljubil na lice. Kajti tudi konj zna poljubiti.

Topot pa tega ni storil, Bojče je prhal, ves razburjen je bil.

Opazoval sem ga.

Temno je bilo v hlevu, pa videl sem le, da stoji samo na desni zadnji nogi. Začuden sem mu dvignil levo nogo in jo otipaval. Zasopel je in noga mu je zatrepetala, kot da čuti bolečino.

"Sapa!" se je čudil tudi Halef. "Tega nam je še bilo treba! Kje si je neki pokvaril nogo?"

"Bova koj našla, kaj mu je. Pojdiva z njim na dvorišče, tu je pretemno."

Peljala sva ga na dvorišče.

Res je šepal pa še močno. Čudno! Ko sem razjahal, nisem ničesar opazil, popolnoma zdrav je bil. Pokvaril si je nogo torej v hlevu. Pa s čim? Kako?

Otipaval sem mu nogo ob kolenu in navzdol. Nobenih bolečin ni kazal. Zlo je torej tičalo v kopitu. Dvignil sem ga in pregledal, pa ničesar nisem našel. Pretipaval sem mu kopito. Dolgo sem iskal zaman. Končno mu je zatrepetala noga in med lasmi sem otipal zrnat vzbočenost. Odgrnil sem lase in zagledal — glavo bučike, na robu kopita je tičala vranca v mesu.

"Poglej, Halef! Bučika!"

"Allah, kako je to mogoče? Kedaj bi se bil nabodel?"

"Nabodel? Tule na gornjem robu kopita se ne more nabosti na iglo! Poglej!"

Sklonil se je, pogledal — in že je tudi izdrl bič, dvignil nogo ter mislil planiti. Nič ni rekel, pa oči so mu sršale. Ljubil je vranca in nemudoma je hotel kaznovati zločinca, ki je zabodel konju iglo v kopito.

Zadržal sem ga.

"Stoj, Halef! Ne počenjaj neumnosti!"

"Neumnosti? — Ali je neumno, če kaznujem lopova, ki je mučil žival in jo hotel pokvariti?"

"Počakaj še. Najprvo morava izdreti iglo. Drži nogo!"

Poiskal sem žepni nožek. Rih je opazil, da mu hočeva pomagati, mirno je stal. Gotovo ga je bolelo, ko sem mu iglo izdiral, pa se ni genil, le noga mu je trepetala.

In ko sem iglo izdrl, jo je vzel Halef.

"Daj jo meni! Poiskal bom zločinca in mu zabodel iglo v — v — Povej, gospod, kam naj mu jo zabodem, da ga bo najhujše bolelo?"

"Premajhna kazen bi bila, če bi mu samo iglo zabodel v kožo. Le nič se ne boj, kazen bo že prišla!"

(Dalje prihodnjič)

IZ DOMOVINE

—Kolesarka pod avtomobil. Nedavno se je na gornjem koncu Jesenice pripetila nesreča, ki je jeseniško prebivalstvo silno presunila, ker se je zgodila pri belem dnevu, ker jo je gledalo veliko število ljudi, ne da bi bilo moglo pomagati in ker je zahtevala smrt dekleta. Cilka Lešnikova, natakarka v znani gostilni Zmorc v Mojstrani, se je pripeljala po opravkih na Jesenice in je po čudnem naključju prišla pod avtomobil, ki jo je povozil. Očividci pripovedujejo, da je Cilka spretno vozila, toda, ko je naenkrat zagledala pred seboj avtomobil, se ga je ustrašila, izgubila prisotnost duha in se tako neokretno hotela izogniti, da jo je avtomobil s svojimi blatniki zgrabil ter jo nato potisnil ob stran ceste tako nesrečno, da je priletela na glavo, ki si jo je razbila. Očividci so takoj priskočili in dvignili dekle, ki ji je iz glave krvavelo, a so se takoj prepričali, da je lobanja razbita in da je ponesrečenka nehala živeti.

—Na Glincah je umrl Pavlič Avgust iz znane Pavličeve rodbine, brat občinskega svetnika Pavliča Ferda. Pokojni je pomagal svojemu bratu v gospodarstvu in se javno ni mnogo udejstvoval.

—Smrtna nesreča pri podiranju dreves. Pred kratkim so se odpravili v gozd podirati drevje Janez Šalamon, Matevž Lesar in brata Jožef in Franc

Karo z Vranskega. Ko so podirali peto bukev, je nesreča hotela, da je drevo padlo na 71-letnega Janeza Šalamona. Dobil je le majhno poškodbo, a je bila zaradi njegove starosti zadostna, da je ponesrečenec izdihnil.

—Smrtna nesreča mladega orožnika. Z dolenskim vlakom se je pripeljal iz Ljubljane v Novo mesto 28-letnj orožniški kaplar Anton Banič, uslužben pri somborski orožniški četni. Orožnik, ki je bil doma iz Vrhpolja, je iskal v mestu vozilo, s katerim bi nadaljeval pot v domačo vas, kamor je šel na dopust. Naključje je hotelo, da je med potjo naletel v Kandiji na svojega starega znanca, 24-letnega Petra Slabeta, uslužbenega kot šoferja pri pleterskem samostanu. Šofer Slabe je baš pripeljal po cesti s samostanskim traktorjem, kateremu je bila priklopljena velika prikolica s kabinjo. Ko se je proti večeru vračal v Pletanje, je povabil orožnika Baniča, naj prisede v prikolico, v kateri so bili tudi že štirje delavci. Banič je bil vesel te ponudbe in je stopil v kabinjo prikolice. Na ostrem zavoju pri Gor. Gradišču pa je šofer izgubil oblast nad volanom. Težki traktor se je prevrnil v nekaj metrov nižji potok in potegnil za seboj tudi prikolico. Delavce, ki so bili v zadnjem odprtem delu prikolice, je pri padcu vrglo več metrov daleč preko potoka, orožnika Baniča pa, ki je bil v zaprti kabini, je pritisnil težki traktor s tako si-

lo, da mu je zdrobilo prsni koš in zmečkalo glavo. Bil je na mestu mrtve. Delavci in šofer so dobili le lažje poškodbe. Dobilo se je, da Slabe sploh ni imel šoferskega izpita.

—Tragična smrt mladeniča v vodi. Te dni so opazili ljudje v Selčici pri tako zvani Soteski truplo neznanega moškega. Utopljenca so potegnili iz vode. Po papirjih, ki jih je imel pri sebi, so dognali, da gre za posestnikovega sina Franceta Gartnerja iz Stirpnika, občina Selca. Mladenič je štel 33 let. Domnevajo, da je napravil samomor zaradi nekaj zapletenih ljubezenskih zadev. Ni pa tudi izključeno, da je postal žrtev nesreče.

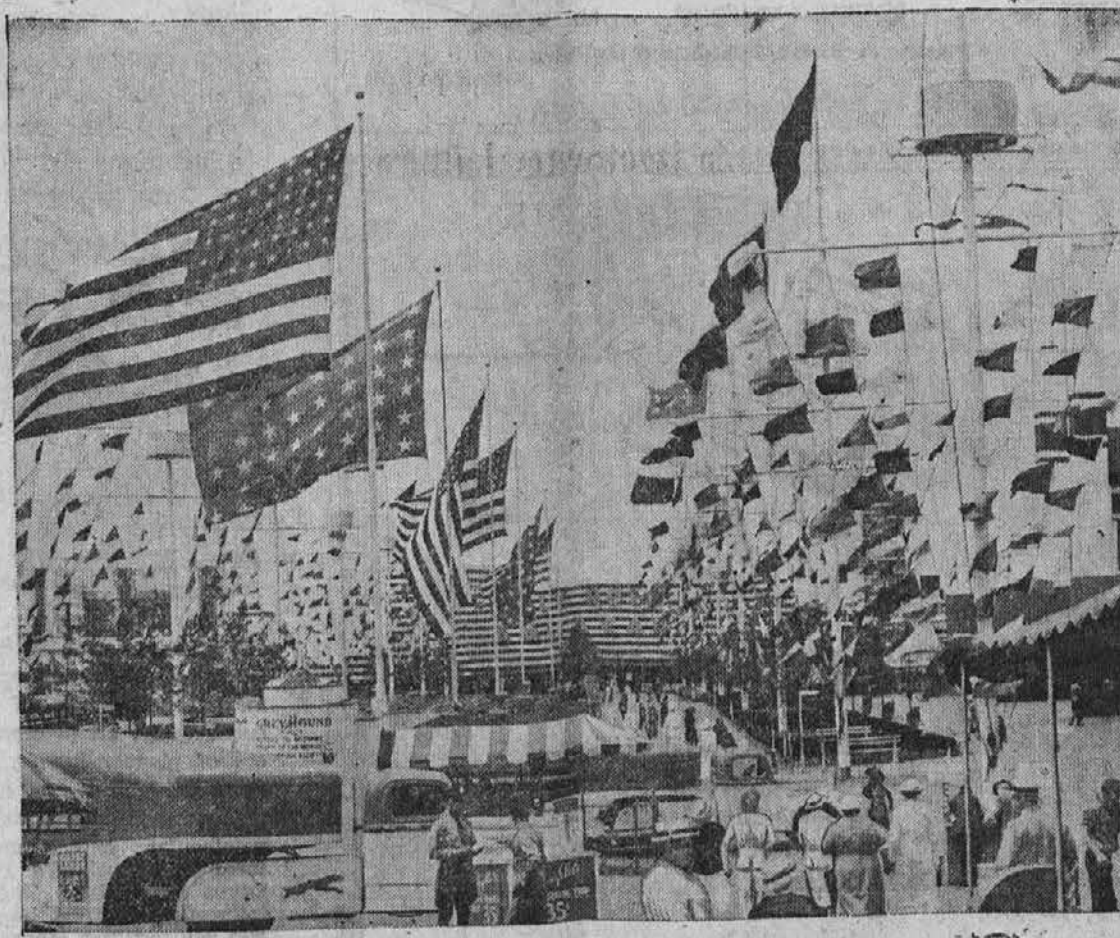
—Kača s tremi glavami. Te dni je našel neki kmet v gozdu pri Šemovcu, občina Bariolevec, kačo nenavadne oblike in s tremi glavami. Praznoverni ljudje so v strahu, da ne bi ta nestor prinesel nesrečo v deželo, kačo ubili in sežgali.

—Smrtna žrtev eksplozije. Služkinja tvorničarja Strosa v Ptuj 50-letna Ivana Pfeiferjeva je po nesreči z gorečo svečo zažgala velik sod bencina, ki je bil na hodniku pod stopniščem v klet. Nastala je silna eksplozija. Pfeiferjevo so prepeljali v bolnišnico, kjer je kmalu umrla. Ranjenih je bilo še več ljudi, ki so stali na Tyrševem trgu, kjer je Strosa hiša. Štiri izmed njih so morali prav tako prepeljati v bolnišnico.

—Smrt zaradi zastrupljenja krvi. V bolnišnici v Murski Soboti je umrl za zastrupljenjem krvi brivski pomočnik Pučko Rupert, sin železničarja v Gornji Radgoni. Pred dnevi je padel s kolesa in dobil majhne poškodbe, katerim pa ni posvečal dovolj pažnje, dokler se niso pokazale posledice, da je moral iskati zdravniško pomoč, ki je ugotovila zastrupljenje krvi. Bil je odpeljan v bolnišnico v Murski Soboti, toda bilo je prepozno.

—Sama se je operirala. Pred dnevi je umrla v bolnišnici v Karlovcu 26-letna Bara Horvatin iz Jurkovega sela, ki si je pred tedni napravila cesarski rez. Za njeno usodo so se zanimali zlasti zdravniki, ker je bil to menda edini primer pri nas, da si je s tako težavno operacijo pomagala ženska pri porodu sama. Pred operacijo je izpila dva litra vina, potem je pa odšla v bližnji gozd, kjer se je operirala. Srečno je porodila in skrila otroka v gozdu. V bolnišnico so jo prepeljali šele čez 20 dni.

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Največja parada marinov, kar ste jih videli od svetovne vojne sem, se bo vršila na jezeru Erie v sredo 28. julija, ko bo paradiralo trgovsko brodovje na Velikih jezerih na obali jezerske razstave v Clevelandu. Navzočih bo več visjih vladnih uradnikov. Vsaka ladja bo vozila nekaj sto jardov od obrežja, kjer bo več tisočglava množica.

IZ PRIMORJA

—Idrija. — Kot poročajo okoliški kmetje je v pripravi gradnja nove obmejne kasarne, ki bo stala na vrhu hriba med Sovodnjem in Kopačnico. Nova kasarna bo stala na vidnem in dominantnem mestu ter bo nudila razgled vse do obmejne kasarne na Mrzlem vrhu nad Zirmi, na drugi strani pa do kasarne na Robidenskem vrhu pri Novakih. — Gradili bodo tudi nov del ceste, ki se bo odcepila od glavne ceste Željin-Idrija in bo peljala v smeri proti Oslici. Prav gotovo je namenjena kot dovozna cesta k novi kasarni. Cesto so že trasirali in bo šla kar povprek čez polja in njive, da bo s tem marsikateremu našemu kmetu spet odvzet in uničen košček rodovitne zemlje.

—Trst. — Z vseh strani prihajajo poročila, da namerava Italija uvesti nove davke. Za sedaj baje pripravljajo material za proučitev možnosti, kaj bi se še splašalo obdavčiti in kaj bi čim več prineslo. Te nove davke bodo bržkone še težje za našega človeka kot so bile dosedanje. Ob uvedbi novih občinskih davščin na govejo živino, konje, prešice in sploh na vse domače živali razen mačk in kokoši, so se naši ljudje upirali tem bremenom. Ker niso ničesar dosegli, so ponekod začeli kar na debelo prodajati živino iz hlevov, drugod so jo morali, če so hoteli zadostiti zahtevam davkarje, ponekod pa so počasi z leti zgignili s hlevov vsi repi. Tako so prvotne davščine na živino, kljub temu, da so jih ponekod zvišali do skrajnega maksimuma, leto za letom padale zaradi pešanja živinorej. — Sedaj pa pričakujejo obdavčenja vseh idrijskih čipkarje. Kaj naj k temu pripomnimo! Idrijsani so že itak tako težko prizadeti, da težje bi skoraj ne mogli biti. Saj je moralo nad polovico rudarjev v svet za kruhom. Danes potemtakem bodo morale Idrijske ceste opustiti tudi svoj obrt, kajti gotovo je, da ne zaslužijo toliko z izdelovanjem čipk, da bi lahko na te dohodke plačevali kakršne koli davke. — Iz okolice St. Petra na Krasu pa poročajo, da so tamkaj vse poti, ki peljejo na državne in deželne ceste popisali nalašč zato poslani inženirji. Baje bodo morali občani plačevati poseben prispevek oziroma nov davek, ki bo odmerjen po razmerju občinskih cest, speljanih na državne in deželne ceste. — Iz Ilirske Bistrice poročajo, da je tamkaj posebna komisija popisala okna in vrata v vseh stavbah. Spominjajo se še, da se je o davku na okna in vrata govorilo takoj po okupaciji, vendar do tega pri nas le ni prišlo. Sedaj pa menda res nameravajo uvesti davke tudi na to. — Da si ne bi kdo mislil, da je to samo domnevanje in sklepanje, naj pripomnimo, da smo obveščeni od merodajne strani, da je dobilo finančno ministvo nalog, naj določi posebno komisijo, ki naj prouči in končno predlaga, kakšni davki bi se še lahko uvedli v fašistični Italiji. Naj jim svetujemo: na fašistične znake, pa bo kmalu dovolj denarja v državnih in samoupravnih blagajnah. Torej ni 5 postotno državno posojilo prav nič zalego. To je bilo tudi pričakovati. Naše ljudi te priprave razburjajo, zlasti ker se širijo govorice, da bo novo obdavčevanje zavzelo najširši obseg. Tako obetajo tudi obdavčenje raznih mlečnih izdelkov, kot sir in maslo itd. Sicer pa nam bo bližnja bodočnost pokazala, kaj vse bo zajelo novo obdavčevanje.

—Gorica. — Italijanske banke pošiljajo na našo zemljo talijanske kolone. — Gospodarska kriza in specialne razmere v Italiji so prisilile našega kmeta, da je šel na boben. Italijani

so to prav spretno izrabili v svojo korist. Za nizko ceno so kupili naša posestva in nanje naseljujejo svoje ljudi iz Italije. Toda s tem še ni končano vse. Hočejo najprej italijanizirati to zemljo in še uničiti našega človeka. Takih primerov imamo že več. Danes pa dodajemo drugega. V Vipavski dolini, znano nam je zaenkrat samo v Dornbergu, a zgodilo se je tudi že v bližnji okolici, so pred nedavnim časom naselile banke italijanske kolone na naša posestva, ki so šla na boben. Te družine kolonov so zelo številne in posestva pa precej majhna, tako, da nikakor ne morejo preživljati vseh družinskih članov. Kajti te družine štejejo ne prav redko do 14 ljudi! In ker se ne morejo na noben način preživljati padejo na rame najbližji instituciji — na občino. Ta jih mora prav lepo rediti, in se ne sme prav nič upirati. Tako grede težki stotaki in tisočaki domačega občinskega denarja prav za prav za tujce. Naši kmetje pravijo, da je to huje kot vsaka toča...

Popravek

V zahvali Rose Oberstar se je vrnila pri imenih neljuba pomota. Glasiti bi se moralo pravilno: družina Joseph Berus (ne Berns) in Mr. Antón Nardin (ne Nordin), kar naj prizadeti oprostite.

Naznanilo

Tajnica društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ se bo nahajala v spodnjih prostorih stare sole sv. Vida danes med 6 in 7 zvečer v svrhu pobiranja asesmenta.

Bomba raznesla napadalca

Varšava, Poljska. — Ko je stopil Adam Koc, vodja novo organizirane narodne stranke, iz svoje hiše, je stopil proti njemu neki moški, ki je držal bombo v roki. V trenutku pa, ko je hotel napadalec vreči bombo, se mu je ta razletela v roki in ga tako raznesla, da ga sploh ne morejo spoznati kdo bi bil. Koc je organiziral novo stranko, katere namen je, da združi vse Poljake pod eno politično zastavo.

MALI OGLASI

V najem se da

hiša 5 sob in garaža; rent \$25. na mesec. Vprašajte na 1174 Addison Rd.

Išče se dekle

za hišna opravila, ki naj bi stanovala v okolici 185. ceste. Vprašaj na 756 E. 185th St. (170)

Proda se

omara za klobuke in kape, pravno za obnašanje obleke; cash register, železna blagajna, dve izložbeni omari in stroj za pravljanje čekov. Proda se po najnižji ceni radi opustitve trgovine. Originalna cena vsega gori omenjenega je bila \$1,040, sedaj se proda vse skupaj za \$125.00. Vprašajte pri Jos. Gornik, 672 E. 152nd St. (171)

Stanovanje

se da v najem, 5 sob zgorej in garaža; vse udobnosti. Na 18213 Park Drive. Odda se pošteni družini. Poizve se na 1133 Norwood Rd. (171)

Soba se odda

jako čedna, za 1 ali 2 fanta. Vprašajte na 1131 E. 60th St. (170)

Gostilna naprodaj

ki ima tudi plesno dvorano; ima 5-D licenco ter jako dober promet. Proda se radi bolezni v družini, prav poceni. Vprašajte na 15815 Waterlond Rd. (170)

Hiša naprodaj

za 2 družini, 5 in 3 sobe, vse moderno za vsako družino, vsaka družina svoje kopališče in kar spada zraven. Cena je jako zmerna. Vprašajte na 990 E. 78th St. (170)

Roža sveta

POVEST IZ DOBE TRETJE KRIZARSKE VOJSKE

Angleški spisal: H. R. HAGGARD

Prevel: I. M.

"Ne, ne, gospod izdajalec," odgovori Wulf. "Ne, ne, ti, ki izdajaš krščanske device v oblast tega pogankega psa, boril si se že z Godvinom in sedaj je vrsta na meni. Če ubiješ Wulfa, ostane še Godvin. Če ubiješ Godvina, pa ostane še Bog. Lopov, poslednjikrat vidiš mene!"

Lozel ga je slišal in je kar divjal od togote ali strahu, ali iz obeh vzrokov.

"Gospod Sinan," je vpil arabski, "to je umor. Ali naj mene, ki sem ti storil toliko uslug, pobijata tebi v zabavo ljubimca tiste ženske, ki jo hočeš počastiti z imenom žena?"

Sinan ga je slišal in srdito strmel vanj.

"Da, le glej debelo," je nadaljeval zblazneli Lozel, "pa resniče je, njena ljubimca sta, ne brata. Mar meni, da bi se brata toliko trudila za sestro? Mar bi se radi sestre podala v tvoje mreže?"

Sinan dvigne roko v znamenje miru.

"Pričnite," je rekel, "najsi sta ta dva moža karkoli hočeta, boj se mora vršiti, kakor je bilo dogovorjeno."

Pristopil je svetovalec ter vrgel žreb na tla; ko ga je pogledal, je oznanil, da mora Lozel v prvem boju jezdit do drugega konca mostu. Nato je prijel eden stražnikov njegovega konja za uzdo ter ga peljal na drugo stran. Jahajoč mimo bratov se jima je zarežal v obraz ter dejal:

"Vsaj toliko je gotovo, da, brata Rozamundina, poslednjikrat gledata mesec. Jaz sem že maščevan."

Brata pa mu nista ničesar odgovorila.

Glasnik se oglasi. Masuda je prevedla njegove besede, ki jih je ponavljal drug glasnik z druge strani.

Trikrat se oglase trobente. Pri tretjem znamenju viteza napadeta in se sniteda sredi mosta. Odtle pa se lahko borita, kakor jima drago, na konjih ali peš, s sulico, mečem ali bodalom, a premaganemu se ne izkaže nobena milost. Če ga pripeljejo živega z mosta, bodo živega vrgli v brezdno. Tako se glasi Al džebalov ukaz!

Nato odvedejo Wulfovega konja k vhodu na most in od druge strani pa Lozelovega.

"Bog daj srečo," reče Godvin, ko odide od brata. "Rad bi, da bi šel jaz to pot mesto tebe."

"Kaj lahko pride vrsta i nate, brate," odvrne silni Wulf.

Z bližnjega stolpa so se prvičkrat oglašile trobente in smrtna tišina je zavladala med množico. Prišli so hlapci, da si ogledajo pas, uzdo in streme, a Wulf jih zavrne:

"Za svojo opravo se brigam sam."

Drugič so zadonele trobente in Wulf je prijel za veliki meč v nožnici, tisti meč, ki se je v rokah njegovega prednika že lesketal na jeruzalemskih stolpih.

"Tvoj dar," zavpije nazaj k Rozamundi; njen odgovor se je glasil razločno in slado:

"Vihti ga kot tvoji očetje, Wulf. Sukaj ga, kakor ga je oče nekda v steeplski dvorani!"

Zopet je zavladala tišina, globoka tišina. Wulf se je ozrl na belo, ozko mostno progo, pogledal v črni prepad na obeh straneh, dvignil oči proti sinjemu nebu, na katerem je plaval velika obla svetlega meseca. Naloni se je naprej in pogladil Dima po vratu.

Tretjikat so zadonele trobente in z vsakega konca dvesto

korakov dolgega mostu sta živigla viteza drug proti drugemu liki živi jekleni strel. Množica je vstala, da bi bolje videla; celo Sinan je vstal. Le Rozamunda je obsedela in grebla z rokami po blazinah. Zamolklo so odmevala konjska kopita po kamnih, hitro sta dirjala in vedno nižje sta se sklanjala viteza v sedlu. Skoro sta skupaj. Bilo je videti, kakor da se sulici treseti, konja stiskata skupaj na ozki poti ter visita čez rob; en trenutek in vranec je pridiral na konec mostu proti notranjemu mestu, Dim pa je hitel proti drugi strani.

"Jezdila sta drug mimo drugega," je tulila množica.

Pa glejte! Lozel se je približal, omahujoč v svojem sedlu. Čelada mu je bila strgana z glave, in kri mu je tekla čez obraz.

"Previsoko, Wulf, previsoko," vzklikne Godvin žalostno. "Pa da so le držale tiste vezi!"

Vojaki so vjeli konja ter ga obrnili.

"Drugo čelado!" je zavpil Lozel.

"Ne," odgovori Sinan, "Wulf je izgubil svoj ščit. Nove sulice — to je vse."

Dali so mu novo sulico in ob glasu trobent sta konja zopet zdirljala drug proti drugemu po ozkem potu. Srečala sta se, in Lozel, odtrgan od sedla, pa še vedno se oprijemajoč vajeti, je bil vržen nazaj, daleč nazaj ter je padel na kameniti mostni tlak. Pod mogočnim sunkom se je pa zgrudil tudi njegov konj in obležal.

"Wulf bo padel čezenj!" zakliče Rozamunda. Pa Dim ni padel. Zrebec je zbral svoje moči — mesec je tako svitilo svetilo, da je bilo vse lahko opazovati —

ker pa se ni mogel ustaviti, je skočil naravnost čez padlega konja in čez jezdecu za njim ter odhitel dalje. Nato se je tudi vranec postavil na noge ter zdirljal proti drugim vratom, pa tudi Lozel je zopet vstal in se obrnil, da bi stekel za njim.

"Stoj! Stoj! Bojzljivec!" je vpilo na tisoče glasov; in ko jih je začul, je potegnil svoj meč in se ustavil.

Tri dobre korake pred koncem mosta je Wulf vzpodbodel svojega konja, da se je povzpela na zadnje noge ter ga obrnil.

"Napadi ga!" je kričala množica; Wulf pa je mirno obsedel, kakor da ga ni volja napasti človeka brez konja. Skočil je iz sedla in spremljan od Dima, ki mu je sledil kakor pes sledi svokemu gospodarju, stopa počasi proti Lozeli; med potjo vrže sulico proč ter potegne svoj veliki meč s križastim držajem iz nožnice.

Zopet je zavladala tišina, ki jo je naenkrat prekinil Godvinov klic:

"D'Arcy! D'Arcy!"

"D'Arcy! D'Arcy!" se je glasil Wulfov odgovor in njegov glas je odmeval po globinah. Z veseljem ga je slišal Godvin, saj mu je pričal, da je bil zdrav in živ.

Wulf ni imel ščita, Lozel pa je bil brez čelade — boj je bil precej enak. Približala sta se drug drugemu, meča sta se zablistala v mesečini; iz daljave je prihajal žvenket jekla, srepi, neprestani udarci železa ob železo. Udarci je zadel Wulfov oklep, ki ni imel nič drugega za obrambo in opotekel se je nazaj. Še en udarec, in še eden in še vedno se je umikal nazaj, nazaj proti mostnemu robu, nazaj, dokler ni zadel ob konja, ki je stal za njim, tu se je za trenutek od-

dahnul.

Planil je naprej, vihteč veliki meč z obema rokama. Udarci je padel na Lozelov ščit in videti je bilo, kakor da ga je gladko presekal na dvoja; v tišini, ki je vladala, so vsi slišali žvenket, ko je padla zgornja polovica na kamenje. Pod težo udarca je Lozel omahnil, se zgrudil na kolena, se postavil zopet na noge in zopet omahnil.

Množice ljudstva morivcev po hišah in na ozidju, ob vratih in na okopih, na obeh straneh temnega prepada so kričale, da je bobnelo po gorskih obronkih kakor grom. In tuljenje se je razvilo v besede:

"Ubij ga! Ubij ga!"

Sinan dvigne svojo roko in — zavladala je zopet splošno tišina — in zavpil je s svojim tenkim glasom:

"Ubij ga! Premagan je!"

Veliki Wulf pa se je naslonil na križasti ročaj svojega meča ter zrl na padlega nasprotnika. Takoj nato se je zdelo, da govori z njim; tedaj je Lozel vzdignil meč, ki je ležal poleg njega ter mu ga izročil v znamenje, da je premagan. Wulf ga je držal za trenutek v roki, ga zmagovalno vzdignil visoko v zrak ter sukal z njim nad glavo, da se je svetil v mesečini. Takoj na to ga pa je z glasnim krikom vrgel daleč v brezdno.

Wulf se ni več zmenil za premaganega viteza, marveč se je obrnil ter odšel k svojemu konju.

Komaj pa mu je pokazal hrbet, je bil Lozel zopet na nogah, v roki pa je držal bodalce.

"Poglej nazaj!" je zavpil Godvin; a gledavci so od veselja, da boja še ni konec, zagnali bučen vrišč. Wulf ga je slišal ter se obrnil. V tem trenutku ga je zadelo Lozelovo bodalo v prsi, in dobro je bilo zanj, da je bil njegov oklep močan. Da bi zgrabil za meč, ni imel niti prostora ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablistalo. Enkrat, dvakrat, trikrat se je zablistelo in borivca sta se ločila, eden je ostal na mostu; drugi pa padel v globino prepada.

"Kdo je padel — kdo?" zavpije Rozamunda s predzidja.

"Sir Hugh Lozel!" odgovori Godvin s slovesnim glasom.

Glava se je Rozamundi nagnila na prsi; od razburjenja se je onesvetila.

Wulf je omahoval h konju, ga obrnil na mostu, mu vrgel roke okoli vratu in nekoliko časa pov-

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

"Poslušaj ga, kaj ti pove, Ker tudi tvoj konj ni ranjen, ga zajezi, ko dam znamenje, kakor je velela Masuda. Druge poti ni. Delaj se, kakor da si ranjen."

Množice so vpile na vse grlo in proslavljale zmagovalnega Wulfa, onadva pa sta jezdila do začetka mostu in se ustavila malo korakov pred predzidjem. Tu se je oglašil Al Džebal, ki je govoril po Masudi.

"Krasen boj," je dejal. "Ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablistalo. Enkrat, dvakrat, trikrat se je zablistelo in borivca sta se ločila, eden je ostal na mostu; drugi pa padel v globino prepada.

"Kdo je padel — kdo?" zavpije Rozamunda s predzidja.

"Sir Hugh Lozel!" odgovori Godvin s slovesnim glasom.

Glava se je Rozamundi nagnila na prsi; od razburjenja se je onesvetila.

Wulf je omahoval h konju, ga obrnil na mostu, mu vrgel roke okoli vratu in nekoliko časa pov-

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

"Poslušaj ga, kaj ti pove, Ker tudi tvoj konj ni ranjen, ga zajezi, ko dam znamenje, kakor je velela Masuda. Druge poti ni. Delaj se, kakor da si ranjen."

Množice so vpile na vse grlo in proslavljale zmagovalnega Wulfa, onadva pa sta jezdila do začetka mostu in se ustavila malo korakov pred predzidjem. Tu se je oglašil Al Džebal, ki je govoril po Masudi.

"Krasen boj," je dejal. "Ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablistalo. Enkrat, dvakrat, trikrat se je zablistelo in borivca sta se ločila, eden je ostal na mostu; drugi pa padel v globino prepada.

"Kdo je padel — kdo?" zavpije Rozamunda s predzidja.

"Sir Hugh Lozel!" odgovori Godvin s slovesnim glasom.

Glava se je Rozamundi nagnila na prsi; od razburjenja se je onesvetila.

Wulf je omahoval h konju, ga obrnil na mostu, mu vrgel roke okoli vratu in nekoliko časa pov-

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

"Poslušaj ga, kaj ti pove, Ker tudi tvoj konj ni ranjen, ga zajezi, ko dam znamenje, kakor je velela Masuda. Druge poti ni. Delaj se, kakor da si ranjen."

Množice so vpile na vse grlo in proslavljale zmagovalnega Wulfa, onadva pa sta jezdila do začetka mostu in se ustavila malo korakov pred predzidjem. Tu se je oglašil Al Džebal, ki je govoril po Masudi.

"Krasen boj," je dejal. "Ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablistalo. Enkrat, dvakrat, trikrat se je zablistelo in borivca sta se ločila, eden je ostal na mostu; drugi pa padel v globino prepada.

"Kdo je padel — kdo?" zavpije Rozamunda s predzidja.

"Sir Hugh Lozel!" odgovori Godvin s slovesnim glasom.

Glava se je Rozamundi nagnila na prsi; od razburjenja se je onesvetila.

Wulf je omahoval h konju, ga obrnil na mostu, mu vrgel roke okoli vratu in nekoliko časa pov-

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

"Poslušaj ga, kaj ti pove, Ker tudi tvoj konj ni ranjen, ga zajezi, ko dam znamenje, kakor je velela Masuda. Druge poti ni. Delaj se, kakor da si ranjen."

Množice so vpile na vse grlo in proslavljale zmagovalnega Wulfa, onadva pa sta jezdila do začetka mostu in se ustavila malo korakov pred predzidjem. Tu se je oglašil Al Džebal, ki je govoril po Masudi.

"Krasen boj," je dejal. "Ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablistalo. Enkrat, dvakrat, trikrat se je zablistelo in borivca sta se ločila, eden je ostal na mostu; drugi pa padel v globino prepada.

"Kdo je padel — kdo?" zavpije Rozamunda s predzidja.

"Sir Hugh Lozel!" odgovori Godvin s slovesnim glasom.

Glava se je Rozamundi nagnila na prsi; od razburjenja se je onesvetila.

Wulf je omahoval h konju, ga obrnil na mostu, mu vrgel roke okoli vratu in nekoliko časa pov-

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

"Poslušaj ga, kaj ti pove, Ker tudi tvoj konj ni ranjen, ga zajezi, ko dam znamenje, kakor je velela Masuda. Druge poti ni. Delaj se, kakor da si ranjen."

Množice so vpile na vse grlo in proslavljale zmagovalnega Wulfa, onadva pa sta jezdila do začetka mostu in se ustavila malo korakov pred predzidjem. Tu se je oglašil Al Džebal, ki je govoril po Masudi.

"Krasen boj," je dejal. "Ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablistalo. Enkrat, dvakrat, trikrat se je zablistelo in borivca sta se ločila, eden je ostal na mostu; drugi pa padel v globino prepada.

"Kdo je padel — kdo?" zavpije Rozamunda s predzidja.

"Sir Hugh Lozel!" odgovori Godvin s slovesnim glasom.

Glava se je Rozamundi nagnila na prsi; od razburjenja se je onesvetila.

Wulf je omahoval h konju, ga obrnil na mostu, mu vrgel roke okoli vratu in nekoliko časa pov-

čival. Nato ga je zajahal ter odjezdil počasi proti notranjim vratom. Godvin se je preril skozi straže in častnike ter mu prihitel naproti.

"Dobro si se branil, brat!" je rekel. "Ali si ranjen?"

"Opraskan pa pretresen, druzega nič, odgovori Wulf.

Res, dober začetek. Sedaj pa še ostalo," je rekel Godvin. Pogledal je preko rame ter pristavil: "Glej, Rozamundo peljejo proč, Sinan pa je ostal; brez dvoma bi rad s teboj govoril, kajti Masuda namiguje!"

"Kaj nama je storiti?" vpraša Wulf. "Naredi načrt, brat, meni se v glavi vrti."

"Poslušaj ga, kaj ti pove, Ker tudi tvoj konj ni ranjen, ga zajezi, ko dam znamenje, kakor je velela Masuda. Druge poti ni. Delaj se, kakor da si ranjen."

Množice so vpile na vse grlo in proslavljale zmagovalnega Wulfa, onadva pa sta jezdila do začetka mostu in se ustavila malo korakov pred predzidjem. Tu se je oglašil Al Džebal, ki je govoril po Masudi.

"Krasen boj," je dejal. "Ni-

česa, a predno je mogel Lozel drugič udariti, so se ga oklenile Wulfove roke in začele se je borba na življenje in smrt.

Sempatja sta omahovala, tako da ju niso mogli razločevati. Prirnila sta se do roba prepada in v tem strašnem naporu za zmago sta bila videti nepremična kakor iz kamna. Tedaj se je eden njiju začel nagibati. Glava mu je visela čez rob mostu, a njegove roke niso popustile.

"Obadva padeta v brezdno!" je vpila množica v svoji radosti.

Bodalo se je zablist